

forvolde den vedkommende Angiver nogen Ubehageligheder. Jeg beklager, at en Præst retter saa voldsomme Anklager mod en Officer, efter hvad han har hørt, uden straks at lægge Kortene paa Bordet for Krigsbestyrelsen, saa at denne kan faa den nødvendige Undersøgelse sat i Gang. Jeg skal sige til det ærede Medlem fra Sæby, at denne Sag ikke er afsluttet, idet jeg har anmodet den vedkommende Kaptein om at sagsøge Pastor Ricard for dergennem at faa alle de nødvendige Oplysninger. Der skal altsaa blive gjort fra min Side, hvad der kan gøres, for at denne Sag kan blive lagt saa klart til Rette som paa nogen Maade muligt. Men jeg advarer imod, at man her i Tinget eller udenfor Tinget dømmer Officerskorpset, fordi der har været Klage over en eller anden Officer, der ikke har opført sig, som han burde. Det er uberettiget, ubilligt at dømme en hel Stand af Embedsmænd for de enkelte Udslag, der kunne finde Sted i denne Stand saavel som i enhver anden Etat.

Forskellige ærede Talere, saaledes det ærede Medlem fra Fredericia (Johannes Jensen), det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) og de ærede Medlemmer fra Odense (Halsted og Marott), have omtalt Garnisonsforholdene, og de Herrer have jo alle talt smukt og kønt for de Byer, de repræsentere, det er jo deres Pligt, andet kunde jeg ikke vente af dem. Men enkelte af de Herrer have talt saaledes, at jeg mindes et Træk fra det norske Storting, hvor man diskuterede Baner og Spørgsmaalet om, hvor man skulde have Stationerne. Da var der en Stortingsmand ude fra en mindre By, der nævnede denne By som et passende Sted for Stationen, og han tilføjede da: „Det er saadan en dejlig lille By, og der bor jeg“. Selvfølgelig ere de ærede Medlemmer forpligtede til at tale for de Byers Interesser, som de repræsentere, det siger jeg ikke noget imod, men dette Spørgsmaal har jeg endnu ikke taget Standpunkt til i dette Øjeblik, og jeg skal sige hvorfor. Sagen er nemlig den, at Hærloven paa-byder et større Antal Batailloner paa Sjælland end tidligere, og som Følge deraf skal der flyttes nogle Batailloner fra Garnisonerne Vest for Store Bælt til Øst for Store Bælt. Garnisonsforholdene for de sjællandske Byer ere endnu ikke ordnede; der er nedsat en Kommission, og denne Kommission har truffet Aftale med en hel Del Byer og sluttet en foreløbig Overenskomst, men der er en Købstad, nemlig Holbæk, som hidtil har nægtet at modtage Garnison. Der er Forhandlinger i

Gang paa ny; hvad de ville resultere i, kan jeg ikke sige i dette Øjeblik, men om Garnisonsspørgsmaalet i al Almindelighed vil jeg udtale, at jeg ikke agter paa egen Haand at afgøre denne Sag, uagtet Loven jo ikke foreskriver bestemte Garnisonssteder, men kun, hvor mange Afdelinger der skal ligge Øst, og hvor mange Vest for Store Bælt, medens det i øvrigt er overladt Krigsbestyrelsen at vælge Garnisonsstederne. Men jeg agter ikke at træffe endelig Afgørelse af denne Sag, før jeg har haft Lejlighed til at faa en Forhandling med det eventuelle Finansudvalg. Thi Sagen er den, at der er stor finansiel Forskel paa, om Krigsbestyrelsen vil benytte sig af de gamle Lovbestemmelser med Hensyn til Indkvartering, eller om man vil gaa over til at slutte de Overenskomster med Byerne, som adskillige Byer ere gaaede ind paa. Det kan ikke nægtes, at de Udgifter, der ere forbundne med at gaa ind paa de frivillige Overenskomster, ere meget store, og derfor ønsker jeg at forhandle Sagen med Finansudvalget, og naar jeg derefter tager Standpunkt, kommer det Tidspunkt, da jeg skal flytte Garnisonerne, der ligge Vest for Store Bælt, over til Sjælland, og det er selvfølgelig Genstand for min Opmærksomhed, hvorledes dette Forhold kan ordnes. Jeg ser meget vel, hvor berettiget det er for hver af disse Byers Vedkommende, der have været Garnisonsbyer i, jeg tror over halvtredie Hundrede Aar, at være misfornøjede med Udsigten til at miste deres Garnison. Men paa Fyen har jeg kun to Batailloner, og jeg kan ikke dele dem mellem de to fynske Garnisonsbyer, thi har man een Bataillon hvert Sted, faa de kun Rekrutter hvert andet Aar, det vilde være til Skade for Øvelserne, og de økonomiske Forhold vilde jo ogsaa være vanskelige i saa Henseende. Jeg har, som sagt, ikke taget Standpunkt endnu i denne Sag, men den er stadig Genstand for min omhyggeligste Overvejelse.

Jeg saa forleden, at et Blad, „Politiken“, overfaldt mig for en Udtalelse, jeg havde brugt i Odense, og af hvilken Bladet sluttede, at mit Standpunkt vilde være, at Nyborg skulde vælges til Garnisonsby fremfor Odense; Bladet fremstillede mig da som en Mand, der kun tog politiske Forhold i Betragtning og handlede derefter. I den Henseende glædede det mig overordentligt at høre det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) forleden Dag forsikre det ærede Medlem fra Nyborg (Birch), at hvis han vilde stifte Politik og i Forsvars-